

θημα τῆς ἱστορίας, οὐδὲ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἡξιώθη-
μεν νὰ ἴδωμεν τὸ ἱερὸν ὑπογένησιον τοῦ κ. Βερναρδάκη; Πῶς
θέλετε νὰ ἐξετασθῶμεν εἰς τὴν φυσικὴν πειραματικὴν, ἀφοῦ
οὐδέποτε ἡδυνήθημεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ
κ. Στρούμπου, εἴτε διότι δὲν εἴμεθα δεκτοὶ ἐν αὐτῇ ὑπὸ
τῶν ἐπὶ τοσοῦτο φανατικῶν ἀκρατῶν του, εἴτε διότι
κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν παρακολουθοῦντες καὶ ἡμεῖς
τὸ κοινὸν βεῖμα τῶν συναδέλφων μας, ἡκροῦμεθα οἱ ἡλίθιοι
τοῦ κληρονομικοῦ ἢ Διεθνούς Δικαίου (!!!) χωρὶς νὰ γνωρίζω-
μεν οὐδὲ τὸ Α ἔτι τῆς νομικῆς ἐπιστήμης; Ἡ πῶς θέλετε ὁ
ταλαίπωρος φιλόλογος ν' ἀκούῃ ζωολογίαν τοῦ κ. Μητρο-
πούλου ἢ Ἀλγεβραν καὶ Γεωμετρίαν τοῦ κ. Κυζικινοῦ ἢ
Λάκωνος καὶ νὰ μὴ παραμείνῃ εἰς τὸ μάθημα τοῦ ἀδυσω-
πήτου εἰς τὰς ἀπουσίας του κ. Φιντικλέους ἢ τοῦ ἀπηνούς
εἰς τὴν ἐκφώνησιν τοῦ καταλόγου τοῦ κ. Κόντου; Πῶς δὲ
ζητεῖτε τέλος ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς φοιτητὰς τῆς Ἰατρικῆς
νὰ ἐξετασθῶσιν εἰς τὴν Βοτανικὴν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ πέντε
ἐτῶν οὐδεὶς ἐδίδαξεν οὐδὲ διδάσκει ἀκόμη; Τίς δὲ θέλει
τοὺς ἐξετάσει;

Διὰ τοῦτο, ἂν μὲν φρονῇτε, διότι τὸ διάταγμά σας
εἶνε διφορούμενον καὶ ἐπαυφοτερίζον, ὅτι θὰ ἐπεκταθῇ καὶ
εἰς ἡμᾶς, τοὺς ἔχοντας ἤδη κεκτημένον δικαίωμα τὴν ἀ-
ταξίαν καὶ τὴν σύγχυσιν, καὶ ἢν καὶ οἱ προηγούμενοι ἡ-
μῶν εὐρέθησαν, ἀπατάσθῃ καὶ ἅς προλέγομεν ὅτι τὸ διά-
ταγμά σας θὰ μείνῃ ἀπὸ τῆς αὐριον ὠχρὰ σκιά καὶ νεκρὸν
γράμμα, ὡς ἔμεινε καὶ ἡ περὶ ἀπαγορεύσεως τοῦ καπνίσμα-
τος ἐν ταῖς παραδόσεσι διαταγὴ σας.

Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἐξεδόθη καὶ τοῦτο διὰ τὸν τύπον
μόνον καὶ δι' οὐδένα ἄλλον λόγον. Ἄν ὅμως ἀποβλέπῃ εἰς
τοὺς ἐπελευστούμενους, τότε μόνον θὰ ἐπικροτήσωμεν, ὅταν
οἱ οὐκ ἐπιστῶσι τὰ μαθήματα καὶ οἱ Καθηγηταὶ, διὰ νὰ μὴ ζη-
τῇτε, ὡς τώρα, ἀδύνατα, ἀδίδακτα καὶ τραγελαφικά.

Νόρτας

καὶ οἱ μοναχοὶ ἔψαλαν τὸν ἑσπερινόν. Κατὰ τὸ τέλος τῆς ἀ-
κολουθίας ἀνὴρ τις ἐνδεδυμένος μακρὸν μανδύαν ἐξῆλθεν ἐκ
τοῦ ναοῦ ἀκολουθούμενος ὑπὸ Μαύρου φοροῦντος ἐρυθρὰν ζολήν.

— Οὐδὲν μὲ τέρπει πλέον, Μαῦρε, εἶπεν ὁ ἀνὴρ οὗτος. Ἀ-
φοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν διὰ νὰ ἀκούσω τὸν ἑσπερι-
νόν, θὰ εἶπῃ ὅτι εἶναι ἀπελπισία.

— Πάσχει πολὺ ἡ αὐθεντία σας; εἶπεν ὁ Μαῦρος.

— Βασανίζομαι, ὡς ὁ διάβολος. Δὲν δύναμαι πλέον νὰ εἴ-
μαι χρήσιμος εἰς τίποτε.

— Λυποῦμαι πολὺ, κύριε, εἶπεν ὁ Μαῦρος· καὶ ἐπὶ τῆς ἁ-
κρας τῶν χειλέων ἔδειξεν ὑποῦλον μειδίαμα.

— Δὲν μοὶ μένει πλέον ἢ νὰ ἀποφασίσω νὰ σὲ κρεμάσω ἡ-
μέραν τινά, διὰ νὰ διασκεδάσω μίαν στιγμὴν. Ἀλλὰ καὶ τοῦ-
το δὲν θὰ εἶναι ἀρκούσα διασκεδάσις.

— Ὅπως ἀγαπᾷ ἡ αὐθεντία σας, εἶπεν ὁ Μαῦρος μορ-
φάζων.

— Φαντάσου, Μαῦρε, ἂν δύνασαι νὰ φαντασθῇς μὲ τὴν ἀ-
φρικανικὴν κεφαλὴν σου, νὰ ἴναι τις Βενετὸς, πολίτης τῆς κρα-
ταιοτάτης Πολιτείας, νὰ ἴναι πλούσιος, εὐγενής, ἰσχυρός, ἂν
δραῖος, ἐπιφανής· νὰ ἔχῃ γυρίσει χιλιᾶδες τὸν κόσμον, νὰ ἴ-
ναι φοβερός καὶ ἐπίθρονος! ἀκούεις, Μαῦρε; Καὶ ὅστερον νὰ
μὴ εὐρίσκη τόπον εὐτυχίας εἰς τὸν οἶκόν του μὴδὲ στιγμὴν
ἀναπαύσεως εἰς τὴν συνείδησίν του. Δὲν εἶναι τοῦτο κατάρρα;

— Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ εὐτυχῇ ὁ αὐθέντης, ἀφοῦ τὴν
εὐτυχίαν τὴν ἀπεδίωξεν ἀφ' ἑαυτοῦ, εἶπε τολμήσας ὁ Μαῦρος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀηδεστάτην ἐντύπωσιν αἰσθανόμεθα ἐκ τοῦ τρόπου μεθ' οὗ φέρεται τὸ σαλόνι τοῦ κ. Τρικούπη διὰ τῶν ὀργάνων τοῦ πρὸς τοὺς ἀποχωροῦντας ἐκ τοῦ κόμματος βουλευτὰς.

Εὐρέθητε ποτε ἐν συναναστροφῇ, ὅθεν ἔτυχεν ν' ἀποχω-
ρήσῃ εἰς, πρὸς δὲν ἐφέροντο παρόντα μεθ' ὧν τῶν θωπειῶν καὶ πολλῆς φιλοφροσύνης καὶ εἴτα ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του ἀρχί-
ζοντα τὸν ἕνα, καὶ εἴτα τὸν ἄλλον, καὶ ἔπειτα ὅλους κακο-
λογοῦντας; τὸν ἀπάντα;

Αὐτῆς τῆς προστύχου ἀνατροφῆς γίνονται ἔνοχοι οἱ περὶ τὸν κ. Τρικούπην κολλῶντες εἰς πάντ' ἀναχωροῦντα βου-
λευτὴν καὶ μίαν κατηγορίαν.

Ὅτι ἀνέγνωμεν τὴν Κυριακὴν προερχόμενον ἀμέσως ἐκ τοῦ τρικουπικοῦ κύκλου περὶ Χατσοπούλου, Μεσσηνέζης, Φλογαίτου, Κοντογούρη, μᾶς προδιέθεσε πράγματι εἰς ἔμε-
τον. Ἀδιαφοροῦν ἂν καὶ οἱ τέσσαρες αὐτοὶ βουλευταὶ ἐφάνη-
σαν συνεπεῖς πρὸς τὴν περισυὴν πολιτείαν των, ἀδιαφοροῦν ἂν ὁ κ. Φλογαίτης εἶπε τὰ αὐτὰ καὶ ριζικώτερα πέρυσιν ὡς Εἰσηγητὴς τοῦ Προϋπολογισμοῦ. Ἀδιαφοροῦν ἂν ὁ κ. Μεσσηνέζης ὄχι μόνον φέτος, ἀλλὰ καὶ πέρυσιν ἡδύνατο νὰ ζητήσῃ ὑπουργεῖον! Διότι δὲν πιστεύομεν νὰ ἦτο νέος πέ-
ρυσιν καὶ νὰ μὴν ἐτόλμα νὰ ἔχῃ τὰς αὐτὰς ἀξιώσεις μὲ τὸν κ. Ροῦφον!

Καὶ τὸ ἀηδέστερον εἶναι, ὅτι ὅπως γράφονται καὶ ὅπως λέγονται αὐτὰ τὰ πράγματα, εἶναι δίστομα, ἀνοίγουν ἕνα στόμα πρὸς τοὺς ἀποχωροῦντας βουλευτὰς καὶ ἕνα ἄλλο πρὸς τοὺς μένοντας.

Υβρίζουν τὸν κ. Χατσοπούλου ὡς ἀποχωρήσαντα διότι δὲν τοῦ ἔδωσαν ἕνα ἔπαρχον καὶ δὲν ὑβρίζουν τὸν φίλον

— Ἀπεδίωξα τὴν εὐτυχίαν! ἐγὼ;

— Ναί, αὐθέντα· καὶ ὄχι μόνον τὴν ἀπεδιώξατε, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀναζητεῖτε πλέον, ἐνῶ αὕτη ἡδύνατο νὰ ἐπανεέλθῃ.

— Τί ἔννοεῖς;

— Ἐνωῶ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ αὐθέντης ἐπέτρεψε νὰ τὸν ἐγκαταλίπῃ.

— Ἀλλὰ μήπως νομίζεις ὅτι τὴν ἡγάπων, φαῦλε;

— Ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ αὐθέντης ἐχωρίσθη ἀπ' ἐ-
κείνης τῆς γυναίκος, ἤρχισεν ἡ μελαγχολία του.

— Καὶ πῶς ἡδυνάμην νὰ τὴν κρατῶ πλησίον μου διὰ τῆς βίας;

— Ὁ αὐθέντης ἡδύνατο, ἂν ᾔθελε, νὰ ἀγαπηθῇ παρὰ τῆς
γυναίκος ἐκείνης· καὶ πιστεύω ὅτι ἡγαπήθη σχεδὸν παρ' αὐτῆς.

— Πῶς τὸ εἰξεύρεις τοῦτο, τέρας;

— Εἰξεύρω ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη εἶχε πολὺ τρυφερὰν καρδίαν, καὶ ἂν ὁ αὐθέντης ἐφύετο προφυλακτικῶς πρὸς αὐτὴν καὶ δὲν ἐκέντα τὴν ζηλοτυπίαν της, ἐκείνη θὰ τῷ ἀνῆκε μέχρι τῆς σήμερον.

— Ἐχεις ὀφθαλμοὺς λοιπὸν, Μαῦρε;

— Ἄς μοὶ ἐπιτρέψῃ ὁ αὐθέντης νὰ τῷ ὁμιλήσω ἐλευθε-
ρως, διότι ἔμαθον ἤδη νὰ ὁμιλῶ τὴν ἰταλικὴν, εἶπεν ὁ Μαῦ-
ρος. Ὁ αὐθέντης ἔπρεπε νὰ τῆς ἀποκρύπτῃ τὰ ἐλαττώματά
του, τοῦτο μόνον, καὶ ἐκείνη θὰ ἦτο διὰ βίου δούλη του.

— Ἀλλ' ἐνθυμεῖτο τὸν σύζυγόν της, ἀνόητε.

μας κ. Βουλπιώτην, παριστάνοντα αὐτὸν ὅτι μένει εἰς τὸ κόμμα διότι τοῦ ἔδωσαν δύο ἐπάρχους ;

Καὶ τί εἶναι αὐτά ; Πρόκειται περὶ παιδίων ; Ὁχ ! ὦχ ! ἐγὼ ἔχω δύο, ἐσὺ ἔχεις ἓνα !

Οὕτω διαχειρίζεται ἡ ὑπόληψις τοῦ κόμματος ; Διὰ λα-
μά. ληθων, οὐς κάμνετε ὑφυπουργούς ;

Οὕτω θ' ἀποδείξητε ὅτι διαφέρετε τῶν κουμουνδουρικῶν ;
Τοῦλάχιστον αὐτοὶ μπορεῖ νὰ ἔχουν ὅλας τὰς κακίας,
πλὴν τῆς συκοφαντίας.

Σεῖς ἔχετε καὶ ἐκείνας καὶ αὐτήν !

Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τοῦ κυρίου Γούζαρη, ἀστυνομικοῦ
ιατροῦ, ἀρχαῖζοντος, λαλοῦμεν τὴν γλῶσσάν του :

Τί πέπονθεν ὁ φίλος ἱατρός Γούζαρης, ὥστε τὴν ὑπὸ Χα-
ριλάοιο Τρικουποιο, Ἰπουργοῦ Ἐσωτερικῶν δε δοθεῖσαν δα-
μαλίδα ἑαυτῷ μόνον καὶ δυσὶν ἄλλοις ἱητῆρσι διδόναι,
ἀποστερεῖν δὲ τῶν ἄλλων τμημάτων τοὺς ἀστυνομικοὺς
ἱητῆρας ;

Ἀλλάζουμε γλῶσσα.

Ἡ δαμαλίτις θέλει γενίκευσιν καθολίκευσιν, ὅχι συγ-
κέντρωσιν. Νὰ δὰ καιρὸς νὰ ἐμβολιάζωμεν καὶ κομματι-
κῶς. Τὸ πρᾶγμα εἶναι σπουδαῖον· ὁ κ. Γούζαρης μπορεῖ νὰ
στείλῃ εἰς τὸ Γουδί ὅλους τοὺς φωνάζοντας ἐναντίον τῆς
δεκάρας καὶ τῶν φόρων. Καὶ ὁ κ. Τρικουπὴς νὰ ἐπαναλάβῃ
τὴν δημοτικότητά σου μεταξὺ τῶν ἐπιζώντων εἰς οὓς
διανεμήθησαν αἱ διακόσιαι χιλιάδες δεκάραι.

Καὶ ἄλλο :

Ἐμάθameν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ ἱατροὶ δὲν ἐμβολιάζουν
εἰμὴ καλούμενοι καὶ πληρωνόμενοι. Αὐτὸν τὸν προρισμὸν
ἔχει ἡ δημοσία δαμαλῆς ;

— Γνωρίζω τὰ αἰσθήματα τῶν μαύρων καὶ λευκῶν γυ-
ναικῶν. Ποτὲ καμμία γυνὴ δὲν ἐνθυμεῖται διὰ πολὺν και-
ρὸν τὸν σύζυγόν της. Ὁ Βενετὸς συνέσπασε τὰς ὁφρὺς. Ἀλλ'
ὁ Μαῦρος δὲν ἐπτοήθη καὶ ἐξηκολούθησε.

— Στοιχηματίζω ὅτι καὶ προτοῦ νὰ τὴν ἀρπάσῃ ὁ κύριός
μου, ἡ γυνὴ ἐκείνη εἶχε λησμονημένον ἐντελῶς τὸν σύζυγόν
της. Ἀλλ' ὁ κύριός μου τὸ εἰξεύρει καλλίτερα. Καμμία ἐξ
αὐτῶν δὲν ἐνθυμεῖται διὰ πολὺν καιρὸν, ἐκτὸς ἂν δὲν ἔχῃ
ἄλλο μέσον διασκεδάσεως.

— Φλυαρεῖς, κοῦφε,

— Πιστεύσατέ με, κύριέ μου, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον σᾶς ἔχω
προτείνει πρὸ πολλοῦ, δὲν θὰ ἦτο ἄσχημον νὰ τὸ βάλωμεν
εἰς πρᾶξιν. Νὰ ἐκστρατεύσητε εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ νὰ ἐ-
ρευνήσητε εἰς ὅλα τὰ γυναικεῖα μοναστήρια. Δὲν εἶναι ἀμφι-
βολία ὅτι θὰ τὴν ἐπανεύρητε.

Τὴν στιγμὴν ταύτην ὥραϊος εὐπατρίδης ἐπλησίασε μει-
διῶν καὶ ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς τὸν φέροντα τὸν μανδύαν.

— Μάρκε !

— Ἱερεμία !

Καὶ ἡσπᾶσθησαν ἀλλήλους.

— Πρὸ πολλοῦ δὲν εἶδομεν ἀλλήλους, εἶπεν ὁ νεωστὶ
ἐλθὼν.

— Ἐπανέργεσαι ἐκ τῆς Ἀνατολῆς βεβαίως, Ἱερεμία.

— Ναί· καὶ ἀπέρχομαι πάλιν εἰς αὐτήν.

— Πάλιν ;

Καὶ ἓνα ἄλλο :

Τὸ δημόσιον ἀγοράζει δαμαλίδα τοῦ φαρμακοποιοῦ Ὁ-
λυμπίου, Ἀπεφάνθη ὅμως τὸ Ἱατροσυνέδριον περὶ αὐτῆς ;
Ὁχι μόνον δὲν ἀπεφάνθη, ἀλλὰ ἐναντίον τῆς δαμαλίδος
αὐτῆς ἀνεφέρameν ἡμεῖς ἄλλοτε παράδειγμα φιλικῆς μας
οἰκογενείας.

Τὸ βράδυ τῆς προχθεςινῆς Κυριακῆς ἐτελέσθησαν οἱ
γάμοι τῆς Ἀμαλίας Σπορίδου, ὥραϊας κόρης τοῦ Μεσολογ-
γίου, μετὰ τοῦ καλλίστου φίλου μας πλωτάρχου Γεωρ-
γίου Ἀποστόλη. Εὐχόμεθα τὰ στέφανα τοῦ γάμου των νὰ
εἶνε δι' αὐτοὺς καὶ στέφανα εὐδαιμονίας.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ὁ κ. Ζηνόπουλος ἀγορεύει περὶ τῶν φόρων κατηγορεῖ
τὸν κ. Καλλιγᾶν μετὰξὺ ἄλλων ὡς ἐπιβάλλοντα «φόρον
ἐπὶ τοῦ ἰδρώτος τοῦ χειρώνακτος».

Θὰ εἶνε ὁ μόνος φόρος ὅστις θὰ εἰσπράττεται διὰ λαγῆνων !

Πῶς κατήντησε αὐτὸ τὸ ὑπουργεῖον.

Τὸ μόνον ἐπιχείρημα τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ὁμιλούντων εἶνε :

— Ἀμ τί θέλετε, ὁ Κουμουνδούρος νᾶλθῃ ;

— Καὶ διατί ὅχι ; ἀπῆντα τις εἰς τοιοῦτο ἐπιχείρημα,
διατί ὅχι τὸ πρωτότυπον, ἀντὶ τοῦ ἀντιγράφου !

— Ναί.

— Διατί ;

— Ἀλλὰ δὲν εἰξεύρεις λοιπόν ;

— Τί πρᾶγμα ;

— Τὴν σημερινὴν προκήρυξιν τοῦ Δόγη.

— Ποίαν προκήρυξιν ;

— Προκήρυξιν πρὸς τοὺς εὐπατρίδας τῆς Βενετίας.

— Περὶ τίνος ;

— Διὰ τῆς ὁποίας τοὺς προσκαλεῖ νὰ ἐκστρατεύσωσιν εἰς
τὴν Ἀνατολὴν.

— Πρὸς ποῖον σκοπὸν ;

— Πρὸς ποῖον σκοπὸν γίνονται αἱ ἐκστρατεῖαι ;

— Πρὸς διαφόρους σκοποὺς.

— Τέλος, ἡμεῖς δὲν ἐννοοῦμεν ἄλλως τὰς ἐκστρατείας
εἰμὴ πρὸς ἓνα σκοπὸν· τὴν κατακτήσιν.

— Συμφωνῶ. Καὶ τί θὰ κατακτήσωσιν ;

— Ἀλλ' εἰσαι ἀφρημένος λοιπόν. Τί κατακτῶσι ; χώρας.

— Ποίας χώρας ;

— Τοὺς προσκαλεῖ νὰ κατακτήσωσι τὰς Κυκλάδας νήσους.

— Τοὺς εὐπατρίδας ἐν γένει ;

— Ναί.

— Ἀλλ' ὑπὸ τίνα ἀρχηγόν.

— Ἀνευ ἀρχηγοῦ.

— Αὐτὸ εἶναι ἀνήκουστον.